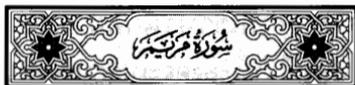

(19) ซูเราะฮ์ มัรยัม

เป็นบัญญัติมักกียะฮ์ มี 98 อายะฮ์
 ความหมายโดยสรุปของซูเราะฮ์ มัรยัม

ซูเราะฮ์มัรยัมเป็นซูเราะฮ์มักกียะฮ์ มีจุดมุ่งหมายยืนยันเน้นหนักเรื่องอัดเตอาฮีด หรือการให้ความเป็นเอกภาพ การให้ความบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์ ตะอาลา ในสิ่งที่ไม่เหมาะสมและคู่ควรต่อพระองค์ เน้นหนักในเรื่องการศรัทธาอีมานต่อวันพินคืนชีพ และวันแห่งการตอบแทน สาระสำคัญของซูเราะฮ์นี้ กล่าวถึงเรื่องอัดเตอาฮีด การศรัทธาอีมานต่อการมีอยู่ของอัลลอฮ์ และความเป็นเอกภาพของพระองค์ ตลอดจนชี้แจงวิถีทางของบรรดาผู้ที่อยู่ในแนวทางที่ถูกต้อง และวิถีทางของผู้ที่หลงผิด

ซูเราะฮ์นี้ได้เล่าเรื่องของนะบีบางท่าน เริ่มด้วยเรื่องของนะบีชะกะรียา และบุตรของท่านคือ นะบี ยะหฺยา ซึ่งอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงประทานบุตรให้แก่ท่านเมื่อท่านเข้าสู่วัยชราแล้ว จากภรรยาของท่านซึ่งเป็นหมัน เพราะอัลลอฮ์ ตะอาลานั้น ทรงเดชานุภาพเหนือทุกสิ่ง ทรงได้ยินการวิงวอนขอของผู้ที่อยู่ในความทุกข์ยาก ทรงตอบรับการร้องเรียนของผู้เศร้าโศกเสียใจ ดังนั้น อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงทรงตอบรับการวิงวอนขอของท่าน และทรงประทานบุตรที่เฉลียวฉลาดแก่ท่าน

ซูเราะฮ์นี้ได้เล่าเรื่องที่น่าประหลาดยิ่ง นั่นก็คือเรื่องของนางมัรยัมผู้บริสุทธิ์ และการคลอดบุตรของนางโดยปราศจากบิดา อีกมะฮฺฮ์ของพระเจ้าทรงประสงค์ที่จะให้สิ่งปาฏิหาริย์อันนี้ปรากฏขึ้น ด้วยการให้กำเนิดอิซาจากมารดาโดยปราศจากบิดา เพื่อว่าร่องรอยแห่งเดชานุภาพของพระผู้เป็นเจ้า จะเป็นภาพลักษณ์ให้เป็นที่ประจักษ์แจ้งแก่สายตา ถึงความยิ่งใหญ่และความเป็นเอกะของพระองค์

ซูเราะฮ์นี้ได้เล่าเรื่องของท่านนะบีอิบรอฮีมกับบิดาของท่าน แล้วได้กล่าวชมเชยยกย่องบรรดารอซูลของอัลลอฮ์ คือ อิสฮาก ยะอฺกูบ มูซา ฮารูน อิสมาอีล อัดรีส และนูหฺ การกล่าวถึงบรรดารอซูลเหล่านี้ ใช้เนื้อที่ถึงสองในสามของซูเราะฮ์ จุดมุ่งหมายเช่นนั้นเพื่อเน้นหนักถึงความเป็นเอกภาพแห่งศาสน์ของอัลลอฮ์ ทั้งนี้เพราะบรรดารอซูลทั้งหมดได้รับแต่งตั้งมา เพื่อเรียกร้องเชิญชวนมนุษย์ไปสู่ความเป็นเอกานุภาพของอัลลอฮ์ และขจัดการตั้งภาคีเป็นคู่แข่งกับพระองค์และการเคารพบูชาเจ็ด

ซูเราะฮ์นี้ได้กล่าวถึงสภาพบางส่วนของวันกิยามะฮ์ และความน่าสะพรึงกลัวแห่งวันตอบแทน ในสภาพที่บรรดาผู้ฝ่าฝืนคือดั่งปฏิเสธศรัทธาจะคุกเข่าเรียงรายรอบซุนนรค เพื่อจะถูกโยนใส่เป็นเชื้อเพลิงของนรก

ซูเราะฮ์นี้จบลงด้วยการให้ความบริสุทธิ์แต่อัลลอฮ์จากการมีพระบุตร การตั้งภาคี การเปรียบเทียบ และโต้ตอบความหลงใหลของพวกมุชริกีน ด้วยหลักฐานที่ชัดเจน และแข็งแรง

ชื่อของซูเราะฮ์ ซูเราะฮ์มัรยัมถูกตั้งชื่อนี้ เพื่อเป็นการรำลึกถึงสิ่งปาฏิหาริย์ที่น่าทึ่ง คือการให้กำเนิดมนุษย์โดยปราศจากบิดา การที่อัลลอฮ์ทรงให้ทารกแบเบาะพูดได้ และปรากฏการณ์ที่น่าประหลาดเกิดขึ้นควบคู่ไปกับการกำเนิดของท่านนะบีฮัซราอ์ลัยฮิสสลาม

ด้วยพระนามของอัลลอฮ์ ผู้ทรงกรุณา
ปรานี ผู้ทรงเมตตาเสมอ

1. กาฟ ฮา ยา อัยนุ ศอด¹
2. (นี่คือ) การกล่าวถึงเมตตาธรรมแห่งพระเจ้า
ของเจ้า ที่มีต่อชะกะรียา บ่าวของพระองค์
3. เมื่อเขาวิงวอนต่อพระเจ้าของเขา ด้วยการ
วิงวอนอย่างแผ่วเบา
4. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
แท้จริงกระดุกของข้าพระองค์อ่อนแล้ว² และ
ศีรษะก็มีประกายหอกแล้ว และมีเคยปรากฏ
เลยว่าการวิงวอนของข้าพระองค์ต่อพระองค์นั้น
ไร้ผล³ โอ้ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์
5. และแท้จริงข้าพระองค์กลัวลูกหลานของข้า
พระองค์ ภายหลัง (การตายของ) ข้าพระองค์⁴
และภริยาของข้าพระองค์ก็เป็นหมันด้วย ดังนั้น
ขอพระองค์ทรงโปรดประทานทายาทที่ดีจาก
พระองค์แก่ข้าพระองค์ด้วยเถิด
6. ผู้ซึ่งจะสืบทายาทแทนข้าพระองค์และสืบ
ทายาทจากตระกูลของยะออุบ⁵ และขอพระองค์
ทรงโปรดให้เขาเป็นที่โปรดปรานด้วยเถิด ข้า
แต่พระเจ้าของข้าพระองค์

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كَهَيَّصَ ۝

ذَكَرْتُمْ رَبِّكَ عَبْدُهُ زَكَرِيَّا ۝

إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا ۝

قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاسْتَعَلَ الرَّأْسُ
شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا ۝

وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوَالِيَ مِن وَرَائِي وَكَانَتِ
أَمْرَاتِي عَاقِرًا فَهَبْ لِي مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا ۝

يَرْثِي وَيَرِثُ مِن آلِ يَعْقُوبَ ۝

وَاجْعَلْهُ رَبِّ رَضِيًّا ۝

¹ โปรดดูคำอธิบายในเชิงอรรถของโองการที่หนึ่งซูเราะฮ์อัลบากอเราะฮ์

² หมายถึงกำลังวังชาก็ไม่เหมือนแต่ก่อนแล้ว

³ ขอพระองค์ทรงรับการวิงวอนของข้าพระองค์ด้วยเทอญ

⁴ ข้าพระองค์กลัวว่าบรรดาลูกหลานของข้าพระองค์จะทำลายศาสนา หลังจากข้าพระองค์ได้ตายไปแล้ว

⁵ คือสืบทายาททางด้านวิชาความรู้และการเป็นนบี

7. โอ้ ชะกะรียาเอ๋ย แท้จริงเราจะแจ้งข่าวดีแก่เจ้าซึ่งลูกคนหนึ่ง ชื่อของเขาคือยะหฺยา¹ เรามีเคยตั้งชื่อผู้ใดมาก่อนเลย

يَنرَكِرِيَا إِنَّا نَبشُرُكَ بِعَلْمٍ اَسْمُهُ يَحْيَى لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِيًّا ﴿٧﴾

8. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะมีลูกได้อย่างไร² ในเมื่อภริยาของข้าพระองค์ก็เป็นหมัน และข้าพระองค์ได้บรรลู่สู่ความแก่ชราแล้ว³

قَالَ رَبِّ اَنى يَكُونُ لِىَ عِلْمٌ وَكَانَتْ اَمْرًاى عَافِرًا وَقَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ﴿٨﴾

9. เขา (มลัก)⁴ กล่าวว่า กระนั้นก็ดี พระเจ้าของเจ้าได้ตรัสว่า มันง่ายสำคัญข้า และแน่นอน ข้าได้บังเกิดเจ้ามาก่อน เมื่อเจ้ายังมีได้เป็นสิ่งใด⁵

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَيْنٍ وَقَدْ خَلَقْنَاكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ شَيْئًا ﴿٩﴾

10. เขากล่าวว่า ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ขอพระองค์ทรงโปรดทำให้มีสัญญาณ แก่ข้าพระองค์ด้วย พระองค์ตรัสว่า สัญญาณของเจ้า

قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لىَ آيَةً قَالَ ءاٰيَتُكَ اَلَّا نَكَلِّمُ النَّاسَ تَلثًا لىَ اِل سَمِيًّا ﴿١٠﴾

¹ โดยผ่านทางมะลาอิกะฮ์ ดังเช่นในซูเราะฮ์ฮาลอิมรอน อายะฮ์ ที่ 39 กล่าวไว้มีความว่า และมะลาอิกะฮ์ได้เรียกเขา ขณะที่เขากำลังยืนละหมาดอยู่ในอัลมืหรือบว่า แท้จริงอัลลอฮ์ทรงแจ้งข่าวดีแก่ผู้เจ้าด้วยยะหฺยา

² เป็นคำถามที่ประหลาดใจและดีใจในเวลาเดียวกัน

³ นักตีฟซีรกล่าวกันว่า ขณะนั้นเขามีอายุ 120 ปี และภริยาของเขามีอายุ 98 ปี

⁴ มลัก เป็นเอกพจน์ของคำว่า มะลาอิกะฮ์

⁵ นักตีฟซีรอธิบายว่า ในการให้บังเกิดมิใช่เป็นเรื่องง่ายหรือยากสำหรับอัลลอฮ์ เพราะสื่อแห่งการให้บังเกิด สำหรับคนหนุ่มหรือคนแก่ คนมีเกียรติหรือคนต่ำต้อย อยู่ในสภาพเดียวกันหมดคือ พระดำรัสของพระองค์ที่ว่า จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นอย่างนั้น

คืออย่าพูดกับผู้คนเป็นเวลาสามคืน ทั้ง ๆ ที่
เจ้าอยู่ในสภาพที่สมบูรณ์¹

11. แล้วเขาได้ออกจากแท่นสวดมายังหมู่ชน
ของเขา และเขาได้ชี้ใบ้แก่พวกของเขาว่า²
พวกท่านจงกล่าวสวดดีในยามเช้าและยามเย็น

12. โอ้ ยะหฺยาเอ๋ย เจ้าจงยึดมั่นในคัมภีร์
(เตารอฮฺ) อย่างมั่นคง และเราได้ประทาน
ความเฉลียวฉลาดให้เจ้า ตั้งแต่ยังเป็นเด็กอยู่

13. และความน่าสงสารจากเรา และความ
บริสุทธิ์แก่เขา³ และเขาเป็นผู้ยำเกรง

14. และเป็นผู้กระทำความดีต่อบิดามารดา
ของเขา และเขามีได้เป็นผู้หยิ่งยโส ผู้ฝ่าฝืน

15. และความศานตจึงมีแต่เขา วันที่เขาถูก
คลอด และวันที่เขาตาย และวันที่เขาถูกฟื้นขึ้น
ให้มีชีวิตใหม่⁴

فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ مِنَ الْمِحْرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ
أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ﴿١١﴾

يَبِّحِينَ خُذِ الْكِتَابَ بِقُوَّةٍ وَأَنبِئْهُ
الْحَقِّمْ صَبِيًّا ﴿١٢﴾

وَحَنَانًا مِن لَّدُنَّا وَزَكَاةً وَكَانَ تَقِيًّا ﴿١٣﴾

وَبَرًّا بِوَالِدَيْهِ وَلَمْ يَكُنْ جَبْرًا عَصِيًّا ﴿١٤﴾

وَسَلَّمَ عَلَيْهِ يَوْمَ وُلِدَ وَيَوْمَ يَمُوتُ
وَيَوْمَ يُبْعَثُ حَيًّا ﴿١٥﴾

¹ คือไม่ได้เป็นใบ้หรือเจ็บป่วยแต่อย่างใด โดยไม่พูดคุยกับผู้อื่น แต่อ่านคัมภีร์อัดเตารอดและกล่าวสรรเสริญพระองค์ได้

² ดังเช่นในซูเราะฮฺฮุลาอิมรอน อายะฮ์ ที่ 41 กล่าวไว้มีใจความว่า พระองค์ตรัสว่า สัญญาณของเจ้านั้นคือ เจ้าจะไม่พูดกับผู้คนเป็นเวลา 3 วัน นอกจากการชี้ใบ้

³ เราทำเช่นนั้นเป็นความเอ็นดูเมตตาจากเราต่อบิดามารดาของเขา และเป็นการเมตตาแก่เขาด้วย และให้เขาบริสุทธิ์จากการกระทำที่น่าเกลียด

⁴ อิบฺนุฮฺฎะฮฺกล่าวว่า พระองค์ทรงให้เขาได้รับความศานติ ในขณะที่มนุษย์อยู่ในความอ่อนแอที่สุด มีความต้องการมากที่สุด ต้องพึ่งพาอาศัยต่อพระองค์มากที่สุด นั่นคือ ขณะที่เขาเกิด เขาตายและเขาฟื้นคืนชีพขึ้นมาใหม่

16. และจงกล่าวถึง (เรื่องของ) มัรยัมที่อยู่ในคัมภีร์¹ เมื่อนางได้ปลีกรตัวออกจากหมู่ญาติของนาง ไปยังมูมหนึ่งทางตะวันออก (ของบัยตุลมักดิส)²

وَأَذْكُرُ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ اتَّيَدَتْ
مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْفِيًّا ﴿١٦﴾

17. แล้วนางได้ใช้ม่านกันให้ห่างพ้นจากพวกเขา แล้วเราได้ส่งวิญญาณของเรา (ญิบรีล) ไปยังนางแล้วเขาได้จำแลงตนแก่นาง ให้เห็นเป็นชายอย่างสมบูรณ์³

فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا فَأَرْسَلْنَا
إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ﴿١٧﴾

18. นางกล่าวว่า แท้จริง ฉันขอความคุ้มครองต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานีให้พ้นจากท่าน หากท่านเป็นผู้ยำเกรง⁴

قَالَتْ إِنِّي أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِنْ كُنْتَ تَعْلَمُ ﴿١٨﴾

19. เขา (ญิบรีล) กล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นเพียงทูตแห่งพระเจ้าของเธอ เพื่อฉันจะให้ลูกชายผู้บริสุทธิ์แก่เธอ⁵

قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ رَبِّكِ لِأَهَبَ لِكَ غُلَامًا
زَكِيًّا ﴿١٩﴾

¹ นี่เป็นเรื่องที่สองของซูเราะฮ์นี้ เป็นเรื่องประหลาดกว่าเรื่องกำเนิดยะฮูยา เพราะเป็นเรื่องการคลอดบุตรของหญิงบริสุทธิ์ ปราศจากสามี ประหลาดกว่าการคลอดบุตรของหญิงที่เป็นหมั้นจากสามีที่แก่หง่อม

² นางได้ปลีกรตัวออกจากหมู่ญาติของนาง เพื่อทำการอิบาดะฮ์ แต่พวกก็อดยานี้ยี้ได้อธิบายความหมายของอายะฮ์นี้ว่า นางเป็นสาวแล้ว มีระดูและอยู่ในโบสถ์ไม่ได้ นางจึงปลีกรตนเองไป ชุบขานัลลอฮ์ พวกเขาตีความหมายขัดกับสภาพความเป็นจริงของสตรีเพศ เพราะมันจะเป็นไปได้อย่างไรในเมื่อนางมีระดู นางได้ปลีกรตัวออกไปเพื่อตั้งครร์ก ซึ่งในอายะฮ์ต่อๆ ไปได้ระบุไว้ หรือว่าการตีความของพวกเขา ต้องการให้ตรงกับเชื่อมั่นของพวกเขาที่ว่า นางมัรยัมมีสามีชื่อเยเซฟ ซึ่งเป็นบิดาของท่านนะบีอีซา

³ ญิบร้อบัสอธิบายว่า ญิบรีลได้จำแลงตนมาในรูปของชายหนุ่ม หน้าตาขาว ผมหยิก มีร่างกายครบถ้วนสมบูรณ์

⁴ เมื่อนางเห็นเขาก็รู้สึกตกใจ กลัวว่าเขาจะประสังคร้ายต่อนาง นางจึงขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์

⁵ เมื่อญิบรีลเห็นนางมีความกลัว จึงบอกความจริงแก่นาง

20. นางกล่าวว่า ฉันจะมีลูกได้อย่างไร¹ ทั้ง ๆ ที่ไม่มีชายใดมาแตะต้องฉันเลย และฉันก็มีได้เป็นหญิงชั่ว

قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ
وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ﴿٢٠﴾

21. เขา (ญิบรีล) กล่าวว่า กระนั้นก็เกิดพระเจ้าของเธอตรัสว่า มันทง่ายสำหรับข้า และเพื่อเราจะทำให้เขาเป็นสัญญาณหนึ่งสำหรับมนุษย์ และเป็นความเมตตาจากเรา และนั่นเป็นกิจการที่ถูกต้องกำหนดไว้แล้ว²

قَالَ كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَىٰ هَيْنٍ
وَلَنَجْعَلَنَّهَا آيَةً لِلنَّاسِ وَرَحْمَةً
مِّنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾

22. แล้วนางได้ตั้งครรภ์ และนางได้ปลีกตัวออกไปพร้อมกับบุตรในครรภ์ ยังสถานที่ไกลแห่งหนึ่ง³

﴿٢٢﴾ فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ بِهِ مَكَانًا
فَصِيًّا ﴿٢٢﴾

23. ความเจ็บปวดใกล้คลอดทำให้นางหลบไปที่โคนต้นอินทผลัม⁴ นางได้กล่าวว่า โอ้ หากฉันได้ตายไปเสียก่อนหน้านี และฉันเป็นคนไร้ค่าถูกลืมเสียก็จะดี

فَأَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ قَالَتْ يَلَيْتَنِي
مِثُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ﴿٢٣﴾

24. ดังนั้น เขา (มะลัก) ได้เรียกนางทางเบื้องล่างต้นอินทผลัมว่า อย่าได้เศร้าเสียใจ แน่หนอน

فَنَادَاهُم مِّن تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ
تَحْتِكَ سَرِيًّا ﴿٢٤﴾

¹ คือลูกคนนี้จะเกิดจากฉันในสภาพอย่างไร

² คือเพื่อให้การมาของเขาเป็นหลักฐานแก่มวลมนุษย์ ถึงเดชาานุภาพอันน่าประหลาดของเรา และเพื่อเป็นความเมตตาแก่พวกเขาด้วยการส่งเขาให้มาเป็นนะบี ซักขวนและนำสู่นวทางที่ถูกต้อง

³ โดยนางกลัวหมู่ญาติของนางจะประณามว่า นางได้ลูกมาโดยไม่มีสามี

⁴ เพื่อใช้เป็นที่พักผ่อน เพราะห่างไกลจากสายตาคน

พระเจ้าของเธอทรงจัดลำธารไว้เบื้องล่างเธอแล้ว¹

25. และจงเขย่าต้นอินทผลัม ให้มันเอนมาทางตัวเธอ มันจะหล่นลงมาที่ตัวเธอเป็นอินทผลัมที่สุกน่ากิน

26. ฉะนั้น จงกิน จงดื่ม และจงทำจิตใจให้เบิกบานเถิด หากเธอเห็นมนุษย์คนใดก็จงกล่าวว่า ฉันได้บันทึกการสงบนิ่งไว้ต่อพระเจ้าทรงกรุณาปรานี ฉันจะไม่พูดกับผู้ใดเลยวันนี้

27. แล้วนางได้พาเขามายังหมู่ญาติของนาง โดยอุ้มเขามา² พวกเขา กล่าวว่า โอ้ มัรยัมเอ๋ย แท้จริงเธอได้นำเรื่องประหลาดมาแล้ว

28. โอ้ น้องหญิงของฮารูน พ่อของเธอมิได้เป็นชายชู้ และแม่ของเธอก็มิได้เป็นหญิงไม่บริสุทธิ์³

وَهَزَىٰ إِلَيْكَ بِجَنَاحِ النَّخْلَةِ سُقْتُ عَلَيْكَ
رُطْبًا جَنِينًا ﴿٢٥﴾

كُلِّي وَأَشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا فَإِمَّا تَرِينِ
مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ
صَوْمًا فَلَنْ أُكَلِّمَ الْيَوْمَ إِنْسِيًّا ﴿٢٦﴾

فَأْتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِلُهُ قَالُوا لِمَ تَرِي
لَقَدْ جِئْتِ شَيْئًا فَرِيًّا ﴿٢٧﴾

يَأْتَحَتَ هَدْرُونَ مَا كَانَ أَبُوكَ أَمْرًا سَوًّا
وَمَا كَانَتْ أُمُّكَ بَغِيًّا ﴿٢٨﴾

¹ อิบน์อบบาสอธิบายว่า ญิบริลได้ใช้เท้ากระแทกบนดิน แล้วตาน้ำจึงได้พุ่งพุ่งออกมาเป็นธารน้ำ

² ในเมื่อตัวบทของอายะฮ์ระบุไว้แจ้งชัดอย่างนี้ว่า นางได้อุ้มเขา (อีซา) มาหาญาติพี่น้องของนาง แต่พวกก๊อดยาเนียก็ได้ตีความหมายไปว่า (เมื่ออีซาโตแล้ว) นางได้พาเขามาหาพวกพี่น้องของนาง (โดย) ให้เขาขี่ (พาหนะ) มา

³ คือ โอบุ้ที่มีความคล้ายคลึงกับฮารูนในความดีและการทำอิบาดะฮ์ พ่อและแม่ของเธอมิได้เป็นคนชู้ ทำให้จึงเกิดเหตุการณ์เช่นนี้ขึ้นกับเธอ และเธอก็มาจากครอบครัวที่บริสุทธิ์ เป็นที่รู้จักกันดีถึงความดี และเคร่งในการอิบาดะฮ์ ก๊อตาตะฮุกกล่าวว่า ฮารูนเป็นคนดีของบะนีอิสรออิล เป็นที่รู้จักกันดี หมู่ญาติของมัรยัมจึงเปรียบเปรยนางว่า มีความคล้ายคลึงกับเขา ซึ่งมีไซฮารูนพี่ชายของนบีมูซา เพราะระยะเวลาที่ระหว่างฮารูนทั้งสองคนนั้น เป็นเวลานานกว่าหนึ่งพันปี

29. นางซีไปทางเขา พวกเขาบอกว่า เราจะพูดกับผู้ที่อยู่ในเปลที่เป็นเด็กได้อย่างไร¹

30. เขา (อีซา) กล่าวว่า แท้จริงฉันเป็นบ่าวของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงประทานคัมภีร์แก่ฉัน และทรงให้ฉันเป็นนะบี

31. และพระองค์ทรงให้ฉันได้รับความจำเริญ ไม่ว่าฉันจะอยู่ ณ ที่ใด และทรงสั่งเสียให้ฉันทำการละหมาดและจ่ายซะกาตตราบที่ฉันมีชีวิตอยู่

32. และทรงให้ฉันทำดีต่อมารดาของฉัน และจะไม่ทรงทำให้ฉันเป็นผู้หญิงโส ผู้เลวทรามต่ำช้า

33. และความศานติงมีแต่ฉัน วันที่ฉันถูกคลอด และวันที่ฉันตาย และวันที่ฉันถูกฟื้นขึ้นให้มีชีวิตใหม่²

فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ
مَنْ كَانَ فِي الْمَهْدِ صَبِيًّا ۝٢٩

قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ ءَاتَانِي الْكِتَابَ وَجَعَلَنِي نَبِيًّا ۝٣٠

وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ مَا دُمْتُ حَيًّا ۝٣١

وَبَرًّا بِوَالِدَاتِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي جَبَّارًا شَقِيًّا ۝٣٢

وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ۝٣٣

¹ พวกก็อดยານีมีทัศนะว่า อีซามีได้พูดขณะที่เป็นเด็กนอนอยู่ในเปล แต่บอกว่าอีซาขณะนั้นอายุได้ 12 ปี โดยนำเอาข้อความบางตอนจากไบเบิล บทลูกา มายีนัน อัลกุรอ่านได้กล่าวยืนยันไว้อย่างชัดเจนว่า อีซา อะลัยฮิสสลาม ได้พูดกับผู้คนขณะที่นอนอยู่ในเปล คนที่นอนอยู่ในเปลนั้นไม่กินกับปัญญาเลยที่จะมีอายุถึง 12 ปี ตามกฎธรรมชาติ อัลลอฮ์ตรัสว่า และเขา (อีซา) จะพูดแก่ผู้คนขณะที่เขาอยู่ในเปล และขณะที่เขาอยู่ในวัยกลางคน แล้วถ้าหากว่าคำพูดของอีซาที่ได้โต้ตอบการกล่าวหาของพวกยิว เพื่อความบริสุทธิ์ของมารดา เกิดขึ้นเมื่ออีซามีอายุได้ 12 ปี คำพูดของอีซาก็จะไม่เกิดประโยชน์ในการเป็นเหตุผลหรือหลักฐาน ต่อการพินมลทินของมารดาแต่ประการใด เพราะเด็กที่มีอายุถึง 12 ปีนั้น ผู้ใหญ่สามารถจะเสียมสอนให้ตอบ ตามความต้องการของตนได้ แต่เมื่อพวกเขาได้ปฏิเสธนางมัรยัมก็ได้ซีไปยังอีซาเพื่อให้ตอบพวกเขาแทนนาง ด้วยสิ่งที่จะทำให้นางบริสุทธิ์จากข้อกล่าวหา อัลลอฮ์ได้ตรัสไว้ว่า และนางจึงซีไปยังเขา...จนกระทั่ง...และพระองค์ทรงทำให้ฉันเป็นผู้ได้รับความจำเริญ ไม่ว่าฉันจะอยู่ ณ ที่ใด

(โปรดดูคำถามคำตอบข้อ 2 ในหนังสือ ข้อชี้ขาดของนักปราชญ์อิสลามในการบิดเบือนอัลกุรอ่านของสมาคมนักเรียนเก่าอาหรับ)

² นี่คือนี่ที่อีซา อะลัยฮิสสลาม ได้กล่าวขณะที่ยังเป็นเด็กนอนแบเบาะอยู่ในเปล และอีซาได้ประกาศการเป็นบ่าวของเขาต่ออัลลอฮ์ เขามีให้เงินพระเจ้ามิได้เป็นพระบุตรของพระเจ้า

34. นั่นคืออีซาบุตรของมัรยัม มันเป็นคำบอกเล่าที่จริง ซึ่งพวกเขายังมีความสงสัยกันอยู่

35. ไม่เป็นการบังควรสำหรับอัลลอฮ์ ที่พระองค์จะทรงตั้งผู้ใดเป็นพระบุตร มหาบริสุทธิ์แห่งพระองค์ท่าน เมื่อพระองค์ทรงกำหนดกิจการใด พระองค์จะตรัสแก่มันว่า จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นอย่างนั้นมา¹

36. และแท้จริงอัลลอฮ์คือพระเจ้าของฉันทัน และพระเจ้าของพวกท่าน ดังนั้น พวกท่านจงเคารพภักดีพระองค์เถิด นี่คือนทางอันเที่ยงตรง

37. คณะต่างๆ ได้ขัดแย้งระหว่างกันเอง ดังนั้น ความหายนะจะประสบแก่บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธา เมื่อมีการชุมนุมแห่งวันอันยิ่งใหญ่เกิด²

38. พวกเขาจะได้ฟังอย่างชัดและเห็นอย่างชัดอะไรอย่างนั้น วันที่พวกเขาจะมาหาเรา แต่วันนี้บรรดาผู้ออธอรัมอยู่ในการหลงผิดที่ชัดแจ้ง

39. และเจ้าจงเตือนส่ำทับพวกเขาถึงวันแห่งความเสียใจ³ เมื่อกิจการนั้นถูกตัดสิน และพวกเขาอยู่ในการหลงลืม และพวกเขาไม่ศรัทธา

ذَٰلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذِي فِيهِ يَمْتَرُونَ ﴿٣٤﴾

مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحٰنَهُ ۚ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾

وَإِنَّ اللَّهَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ ۗ هٰذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٣٦﴾

فَاخْتَلَفَ الْأَحْزَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مَّشْهَدِيَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿٣٧﴾

أَسْمِعْ بِهِمْ وَأَبْصِرْ يَوْمَ يَأْتُونََنَا لِكَيْ نَلْظَلِمُونَ ۗ الْيَوْمَ فِي صَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٣٨﴾

وَأَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْحَسْرَةِ إِذْ قُضِيَ الْأَمْرُ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣٩﴾

¹ นักตีพิรอธิบายว่า การตั้งผู้ใดเป็นบุตร เป็นเรื่องของผู้หมดความสามารถ ผู้อ่อนแอ ผู้มีความต้องการซึ่งไม่สามารถจะกระทำให้สำเร็จได้ ส่วนผู้ที่มีความสามารถมีความพอเพียงแล้ว เขาเพียงแต่กล่าวแก่สิ่งนั้นว่า จงเป็น แล้วมันก็จะเป็นอย่างนั้นมา

² คณะต่างๆ จากพวกอะฮ์ลุลกิตาบ ได้แตกแยกกันทางความคิดเห็น เกี่ยวกับเรื่องของอีซา อะลัยฮิสสลาม จนกลายเป็นกลุ่มนิกายที่ขัดแย้งกันเอง บางพวกมีความเห็นว่า อีซาเป็นพระบุตรของอัลลอฮ์ บางพวกมีความเห็นว่า เขาเป็นลูกผิดประเวณี

³ คือวันกิยามะฮ์

40. แท้จริง เราเป็นผู้ครองมรดกแผ่นดิน และ
ที่อยู่บนแผ่นดิน และพวกเขาจะถูกนำกลับมา
ยังเรา¹

41. และจงกล่าวถึง (เรื่องของ) อิบรอฮีมที่อยู่
ในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ เป็นนะบี

42. และจงรำลึกถึงเมื่อเขากล่าวแก่บิดาของ
เขาว่า โอ้พ่อจ๋า ทำไมท่านจึงเคารพบูชาสิ่งที่
ไม่ได้ยินและไม่เห็น และไม่ให้ประโยชน์อันใด
แก่ท่านเลย²

43. โอ้พ่อจ๋า แท้จริงความรู้ได้มีมายังฉันแล้ว
ซึ่งมิได้มีมายังท่าน ดังนั้น จงเชื่อฟังปฏิบัติ
ตามฉันเถิด ฉันจะชี้แนะท่านสู่ทางที่ราบรื่น³

44. โอ้พ่อจ๋า อย่าเคารพบูชาชัยฏอนเป็น
อันขาด แท้จริงชัยฏอนนั้นมันดื้อรั้นต่อพระผู้
ทรงกรุณาปรานี⁴

45. โอ้พ่อจ๋า แท้จริง ฉันกลัวว่าการลงโทษ
จากพระผู้ทรงกรุณาปรานีจะประสบแก่ท่าน
แล้วท่านก็จะเป็นสหายของชัยฏอน⁵

﴿ إِنَّا نَحْنُ نَرِثُ الْأَرْضَ وَمَنْ عَلَيْهَا وَإِلَيْنَا يُرْجَعُونَ ﴿٤٠﴾

﴿ وَذَكَرْنَا فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ كَانَ صَاحِبَ نَبِيًّا ﴿٤١﴾

﴿ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ مَا لَا يَسْمَعُ

وَلَا يَبْصُرُ وَلَا يَفْعَلُ بِشَيْءٍ ﴿٤٢﴾

﴿ يَا أَبَتِ إِنِّي قَدْ جَاءَنِي مِنَ الْعِلْمِ مَا لَمْ يَأْتِكَ

فَاتَّبِعْنِي أَهْدِكَ صِرَاطًا سَوِيًّا ﴿٤٣﴾

﴿ يَا أَبَتِ لَا تَعْبُدِ الشَّيْطَانَ إِنَّ الشَّيْطَانَ كَانَ لِلرَّحْمَنِ

عَصِيًّا ﴿٤٤﴾

﴿ يَا أَبَتِ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يَمَسَّكَ عَذَابٌ مِنَ الرَّحْمَنِ

فَتَكُونَ لِلشَّيْطَانِ وَلِيًّا ﴿٤٥﴾

¹ เพื่อการชำระบัญชีและการตอบแทน

² รูปปั้นที่เป็นหินปูน ที่ไม่ได้ให้คุณให้โทษแก่ท่านเลย

³ โปรดรับคำแนะนำของฉันเถิด เพราะแนวทางที่ถูกต้องซึ่งฉันจะชี้แจงให้ท่าน เป็นทางรอดจากความ
หายนะ นั่นคือศาสนาของอัลลอฮ์ที่ไม่คดเคี้ยว

⁴ อย่าเชื่อฟังคำสั่งของชัยฏอนที่มันให้ปฏิเสธศรัทธาและบูชารูปปั้น อัลกุฎบียีกกล่าวว่า ที่ใช้สำนวนเคารพ
บูชาแทนเชื่อฟัง ก็เพราะผู้ใดเชื่อฟังมันในทางที่เป็นการทำผิดต่ออัลลอฮ์ ก็เท่ากับว่าเขาเคารพบูชามัน

⁵ ฉันกลัวว่าท่านจะตายในสภาพปฏิเสธศรัทธา แล้วการลงโทษอย่างเจ็บแสบจากอัลลอฮ์จะประสบ
แก่ท่าน และท่านจะเป็นสหายของชัยฏอนด้วยการอยู่ในนรกตลอดกาล

46. เขา (บิดา) กล่าวว่า เจ้ารังเกียจพระเจ้า ทั้งหลายของฉันทนกระนั้นหรือ โอ้อิบรอฮีมเอ๋ย หากเจ้าไม่หยุดยั้ง (จากการตำหนิ) แน่نون ฉันทจะขว้างเจ้า (ด้วยก้อนหิน) และเจ้าจงไปให้ พ้นจากฉันทตลอดไป

47. เขา (อิบรอฮีม) กล่าวว่า ขอความศานติ จงมีแต่ท่าน ฉันทจะขอร้องโทษจากพระเจ้าของ ฉันทให้แก่ท่าน แท้จริงพระองค์เป็นผู้ทรงเมตตา กรุณาแก่ฉันทมาก¹

48. และฉันทจะปลื้มตัวออกจากพวกท่านและ สิ่งทีพวกท่านวิงวอนขออื่นจากอัลลอฮ์ และ ฉันทจะวิงวอนขอพระเจ้าของฉันท² หวังว่าด้วย การวิงวอนขอต่อพระเจ้าของฉันท จะไม่ทำให้ ฉันทได้รับความทุกข์³

49. ครั้นเมื่อเขาปลื้มตัวออกไปจากพวกเขา และสิ่งที่พวกเขาเคารพบูชาอื่นจากอัลลอฮ์แล้ว เราได้ให้แก่เขา อิสฮาก และยะอุกุบ และแต่ละ คนเราได้แต่งตั้งให้เป็นนบี⁴

قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ تَبَرَّأْتُمْ إِلَيَّ لَأَنْزِلَنَّ
عَذَابِي عَلَيْكُمْ فَأَنْزَلْنَاهُ قَلْبًا
رَافِعًا وَأَنْزَلْنَاهُ قَلْبًا رَافِعًا

قَالَ سَلِّمْ عَلَيَّ سَاغْتَفِرُكَ
رَبِّي إِنَّهُ كَانَ بِي حَفِيظًا

وَأَعَزَّنَا فِي خَفَايَا رَبِّي عَسَىٰ أَلَّا أَكُونَ بِدُعَاءِ رَبِّي شُعْبًا

فَلَمَّا أَعَزَّهُمْ وَمَا يَعْزُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ وَهَبْنَا لَهُ
إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا جَعَلْنَا نَبِيًّا

¹ อิบรอฮีมได้กล่าวตอบว่า สำหรับฉันท การทำร้ายหรือการกระทำที่นำเกลียดจากฉันทจะไม่ประสบแก่ท่าน ฉันทจะไม่พูดในสิ่งที่ทำให้ท่านไม่พอใจอีกต่อไป และฉันทจะวิงวอนขอต่ออัลลอฮ์ให้ทรงชี้แนวทางที่ถูกต้อง แก่ท่าน และทรงร้อภัยโทษแก่ท่าน

² ด้วยความบริสุทธิ์ใจต่อพระองค์ในการอิบาดะฮ์

³ เป็นการเปรียบเปรยว่า ด้วยการวิงวอนขอของพวกเขาต่อพระเจ้าของพวกเขา พวกเขาจะได้รับทุกข ุทธมาน

⁴ เมื่ออิบรอฮีมได้อพยพไปยังเมืองซาม ปลื้มตัวออกจากบิดาและหมู่ชนของพวกเขาไปในทางของอัลลอฮ์ พระองค์ทรงเปลี่ยนแปลงให้เขาได้พบผู้ที่ดีกว่า พระองค์ทรงประทานอิสฮากและยะอุกุบแก่เขา ซึ่งทั้งสอง เป็นต้นตระกูลของบรรดานะบีในวงศ์วานของอิสรออิล

50. และเราได้ให้ความเมตตาของเราแก่พวกเขา และเราได้ทำให้พวกเขาได้รับการกล่าวขวัญที่ดี (ในหมู่มวลมนุษย์)¹

51. และจงกล่าวถึงเรื่องมุซาที่อยู่ในคัมภีร์² แท้จริงเขาเป็นผู้ได้รับคัดเลือก และเขาเป็นรอรูลเป็นน่ะบี

52. และเราได้ร้องเรียกเขาจากทางด้านขวาของภูเขาฏูร และเราได้ให้เขาเข้ามาใกล้ซิดเพื่อบอกความลับ³

53. และเราได้ให้ความเมตตาของเราแก่เขาคือ พี่ชายของเขา ฮารูน เป็นน่ะบี⁴

54. และจงกล่าวถึงเรื่องของอิสมาอีลที่อยู่ในคัมภีร์ แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ต่อสัญญา⁵ และเขาเป็นรอรูลเป็นน่ะบี

55. และเขาใช้หมู่ญาติของเขาให้ปฏิบัติละหมาด และจ่ายซะกาต และเขาเป็นที่โปรดปราน ณ ที่พระเจ้าของเขา

وَوَهَبْنَا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنَا وَجَعَلْنَا لَهُمْ لِسَانَ صِدْقٍ عَلِيمًا ﴿٥٠﴾

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥١﴾

وَنَدَيْنَاهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ﴿٥٢﴾

وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ﴿٥٣﴾

وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِسْمَاعِيلَ إِنَّهُ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ﴿٥٤﴾

وَكَانَ يَأْمُرُ أَهْلَهُ بِالصَّلَاةِ وَالزَّكَاةِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ﴿٥٥﴾

¹ เพราะว่ามนุษย์ในยุคหลัง ๆ ได้กล่าวสรรเสริญยกย่องพวกเขา เนื่องจากพวกเขามีมารยาทที่ดีงาม นอกจากนี้บรรดาผู้ศรัทธายังได้ขอพรและความสิริมงคลให้แก่อับรอฮีมและวงศ์วานของเขาอีกด้วย จนกระทั่งวันกียามะฮ์

² ใ้มุฮัมมัดจงกล่าวถึงเรื่องราวของมุซาที่มีอยู่ในอัลกุรอานแก่หมู่ชนของเจ้าเกิด

³ กล่าวคืออัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ตรัสกับนะบีมุซาโดยตรง ไม่ผ่านคนกลาง

⁴ คือให้เขาเป็นผู้ช่วยเหลือสนับสนุนแก่นะบีมุซา เพราะนะบีมุซาพูดไม่ชัด

⁵ ปฏิบัติตามสัญญาอย่างซื่อสัตย์ นักตีฟหรืออึบยว่า ที่กล่าวว่า เป็นผู้ซื่อสัตย์ต่อสัญญานั้น แม้ว่าลักษณะนี้จะปรากฏอยู่ในบรรดานะบีคนอื่น ๆ เป็นการยกย่องให้เกียรติ แต่สำหรับนะบีอิสมาอีลนั้นได้เผชิญต่อการรักษาคำมั่นสัญญาเป็นพิเศษ ซึ่งนะบีคนอื่น ๆ ไม่เคยเผชิญเช่นท่าน นั่นคือการอดทนและยอมถวายชีวิตเพื่อให้บิดาของท่านปฏิบัติตามคำบัญชาของอัลลอฮ์ ตะอาลา ที่มีในฝันของท่าน ดังนั้นอัลลอฮ์ ตะอาลา จึงตรัสชมเชยท่าน

56. และจงกล่าวถึงเรื่องของอิดีรียัสที่อยู่ในคัมภีร์
แท้จริงเขาเป็นผู้ซื่อสัตย์ เป็นนมะบี¹

وَأَذْكُرِي الْكَنْبَ إِذْ رُسِنَتْ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ﴿٥٦﴾

57. และเราได้เกิดเกียรติเขาซึ่งตำแหน่งอัน
สูงส่ง

وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿٥٧﴾

58. คนเหล่านั้นคือบรรดาผู้ที่อัลลอฮ์ทรง
โปรดปรานพวกเขาให้เป็นนมะบี² ที่มีเชื้อสาย
จากอาดัม³ และจากเชื้อสายผู้ที่เราบรรทุกไว้
ในเรือกับนูหุ⁴ และจากเชื้อสายของอิบรอฮีม⁵
และอิสรออีล⁶ และจากเชื้อสายผู้ที่เราได้ชี้แนะ
ทางและเราได้คัดเลือกไว้⁷ เมื่อบรรดาโองการ
ของพระผู้ทรงกรุณาปรานีถูกอ่านแก่พวกเขา
พวกเขาจะก้มลงสujudและร้องให้

أُولَئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِن ذُرِّيَةِ
ءَادَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِن ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ
وَإِسْرَائِيلَ وَمِمَّنْ هَدَيْنَا وَاجْتَبَيْنَا إِذِ انزَلْنَا عَلَيْنَا
ءَايَاتِ الرَّحْمٰنِ أَنْزَلْنَاهُ وَأَسْجَدًا وَبُكِيًّا ﴿٥٨﴾

59. ภายหลังจากพวกเขา⁸ คนรุ่นชัวกก็ได้สืบ
ต่อมา พวกเขาได้ทั้งหมด และปฏิบัติตาม
ความใคร่ ต่อมาพวกเขาก็จะประสบความ
หายนะ⁹

﴿٥٩﴾ خَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ أَضَاعُوا الصَّلٰوةَ
وَاتَّبَعُوا الشَّهْوٰتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ عَذَابًا ﴿٥٩﴾

¹ นักตีฟหรืออียิปต์ว่า อิดีรียัสคือปูของนูหุ ได้รับแต่งตั้งให้เป็นนมะบีหลังจากอาดัม เป็นคนแรกที่ใช้ปากกา
เขียนและสวมอาภรณ์ที่เย็บด้วยผ้า เพราะก่อนหน้านั้นพวกเขาใช้หนังสำหรับประดับกาย

² ซึ่งพระองค์ทรงเล่าเรื่องของพวกเขาแก่เจ้าในซูเราะฮ์อันมีทั้งหมดสิบคน คนแรกคือชะกะรียา คนสุดท้าย
คืออิดีรียัส

³ คืออิดีรียัส

⁴ คืออิบรอฮีม เพราะเขามีเชื้อสายมาจาก ชาม อิบน์ นูหุ

⁵ คืออิสมาอีล อิสฮาก และยะอกูบ

⁶ คือยะอกูบ เช่น มุซา ฮารูน ชะกะรียา ยะหฺยา และอีซ:

⁷ คืออิตายะฮ์เพื่อการอีมาน และคัดเลือกพวกเขาไว้ เพื่อเผยแพร่ศาสนของเรา

⁸ คือภายหลังจากบรรดาผู้ยำเกราเหล่านั้น

⁹ คือความชั่ว การขาดทุน ความเสียหาย และความหายนะ อิบนุอับบาสกล่าวว่า พัยยูน เป็นทุ่งแห่งหนึ่งใน
ในนรก

65. พระเจ้าแห่งบรรดาชั้นฟ้าและแผ่นดินและสิ่งที่อยู่ระหว่างทั้งสอง ดั่งนั้นจงเคารพภักดีต่อพระองค์ และจงอดทนต่อการเคารพภักดีพระองค์สู่เจ้ารู้หรือว่ามีผู้ใดเสมอเหมือนพระองค์

رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا فَاعْبُدْهُ
وَاصْطَبِرْ لِعِبَادَتِهِ هَلْ تَعْلَمُ لَهُ سَمِيًّا ﴿١٥﴾

66. และมนุษย์ (กาฟิร) กล่าวว่า เมื่อฉันตายไปแล้ว ฉันจะถูกให้ออกมา¹ ในสภาพมีชีวิตจริงหรือ

وَيَقُولُ الْإِنْسَانُ أَإِذَا مَاتَ لَسَوْفَ أُخْرَجُ
حَيًّا ﴿١٦﴾

67. มนุษย์ไม่คิดบ้างหรือว่า แท้จริงเราได้บังเกิดเขามาแต่กาลก่อน โดยที่เขามิได้เป็นสิ่งใดมาก่อนเลย²

أَوَلَا يَذْكُرُ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ
وَلَمْ يَكُ شَيْئًا ﴿١٧﴾

68. ดั่งนั้นด้วยพระนามของพระเจ้าของเจ้า แน่หนอนเราจะชุมนุมพวกเขาพร้อมด้วยบรรดาชัยฏอนแล้วเราจะนำพวกเขาให้มาคุกเข่าอยู่รอบ ๆ นรก³

فَوَرَبِّكَ لَنَحْضُرَنَّهُمْ وَالشَّيَاطِينَ ثُمَّ
لَنَحْضُرَنَّهُمْ حَوْلَ جَهَنَّمَ حِثًّا ﴿١٨﴾

69. แล้วแน่หนอนที่สุดเราจะดึงออกจากทุก ๆ คณะ ใครในหมู่พวกเขาที่ दौरानที่สุดต่อพระผู้ทรงกรุณาปรานี⁴

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شِئْعَةٍ أَهْلًا ثُمَّ
عَلَى الرَّحْمَنِ عَيْنًا ﴿١٩﴾

70. แล้วแน่หนอนที่สุด เรารู้ดียิ่งถึงบรรดาผู้ที่เหมาะสมยิ่งที่จะเข้าไปอยู่ในนรก

ثُمَّ لَنَحْنُ أَعْلَمُ بِالَّذِينَ هُمْ أَوْلَىٰ بِهَا صِلِيًّا ﴿٢٠﴾

¹ คือ ออกมาจากกุบรูรอย่างมีชีวิตจริงหรือ

² ไม่ต้องสงสัยเลยว่า การให้กลับมาเกิดใหม่นั้น ย่อมง่ายกว่าการให้เกิดในครั้งแรก

³ บรรดาผู้กระทำความผิดและชัยฏอน จะมาชุมนุมพร้อมกันในสภาพคุกเข่ารอบ ๆ นรก พวกเขาไม่สามารถยืนขึ้นได้ เพราะความกลัวของพวกเขา

⁴ คือในวันกิยามะฮ์ อัลลอฮ์ ตะอาลา จะทรงคัดเอาพวกหัวหน้าและพวกที่ दौरानไปลงนรก

71. และไม่มีผู้ใดในหมู่พวกเขา นอกจากจะเป็นผู้ผ่านเข้าไปในมัน¹ มันเป็นสิ่งที่กำหนดไว้แน่นอนแล้วสำหรับพระเจ้าของเจ้า

72. แล้วเราจะให้บรรดาผู้ยำเกรงรอดพ้น แล้วเราจะปล่อยให้บรรดาผู้ธรรมคุดเข้าอยู่ในนั้น

73. และเมื่อโองการทั้งหลายอันแจ่มแจ้งของเรา ถูกอ่านขึ้นแก่พวกเขา บรรดาผู้ปฏิเสธศรัทธากล่าวแก่บรรดาผู้ศรัทธาว่า ฝ่ายใดในสองฝ่ายนี้จะมีฐานะดีกว่า และมีเกียรติทางสังคมมากกว่า²

74. และที่มากน้อยแล้วประชาชาติก่อนพวกเขา เราได้ทำลายพวกเขา โดยที่พวกเขาไม่มีสิ่งของเครื่องใช้และรูปร่างลักษณะเล็กลง³

75. จงกล่าวเถิด ผู้ที่อยู่ในความหลงผิดนั้น พระผู้ทรงกรุณาปรานีจะทรงผ่อนผันให้เขาระยะหนึ่ง จนกระทั่งเมื่อพวกเขาได้เห็นสิ่งที่พวกเขาถูกสัญญาไว้ว่า จะเป็นการลงโทษในโลกนี้หรือจะเป็นการลงโทษในปรโลก⁴ แล้วพวกเขาก็จะรู้ว่าใครจะมีฐานะชั่วร้ายกว่าและมีกำลังพลน้อยกว่า⁵

وَأِنْ مَسْكُرُوا لِآوَارِدُهَا كَانَ عَلَى رَبِّكَ
حَتْمًا مَقْضِيًّا ﴿٧١﴾

ثُمَّ نَسَجِي الَّذِينَ اتَّقَوْا وَنَدَّرْنَا الظَّالِمِينَ
فِيهَا حَتْمًا ﴿٧٢﴾

وَإِذَا نُتِلَّ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا بَيِّنَاتٍ قَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ
آمَنُوا أَيُّ الْفَرِيقَيْنِ خَيْرٌ مَقَامًا وَأَحْسَنُ نَدِيًّا ﴿٧٣﴾

وَكُرْ أَهْلِكُنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَوْمٍ هُمْ أَحْسَنُ
أَنْتُمْ وَرَبِّ يَا ﴿٧٤﴾

قُلْ مَنْ كَانَ فِي الضَّلَالَةِ فَلْيَمْدُدْ لَهُ الرَّحْمَنُ مَدًّا
حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ إِذَا الْعَذَابُ وَإِنَّمَا السَّاعَةَ
فَسَيَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرُّ مَكَانًا
وَأَضَعُفٌ جُنْدًا ﴿٧٥﴾

¹ คือทั้งคนดีและคนชั่วจะต้องผ่านนรก สำหรับคนมุอิมินจะเดินผ่านไป ส่วนคนกาฟิรจะเข้าไปอยู่ในมัน ซอลลอส ตะอาลาทรงให้พวกเขารอดพ้นจากนรกด้วยเทอญ

² คือพวกมุชริกีนได้กล่าวอวดอ้าง เปรียบเทียบสภาพของพวกเขากับบรรดามุอิมิน

³ อัลลอส ตะอาลา ตรัสตอบว่า ประชาชาติในอดีตที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา เราได้ทำลายพวกเขา เพราะพวกเขาปฏิเสธศรัทธา ทั้ง ๆ ที่พวกเขามีตำแหน่งและสถานภาพดีกว่า

⁴ คือการลงโทษในโลกนี้ด้วยการถูกฆ่าหรือถูกจับเป็นเชลย ส่วนการลงโทษในปรโลกนั้นพวกเขาจะประสบกับความหวาดกลัว ความโกลาหล ก่อนที่จะได้รับโทษเป็นการตอบแทนในผลงานของพวกเขา

⁵ ในวันนั้นเมื่อข้อเท็จจริงได้ประจักษ์ขึ้นแล้ว พวกเขาจะรู้ว่าใครมีฐานะเลวกว่า และมีกำลังพลสนับสนุนน้อยกว่า จะเป็นพวกกัฟฟารหรือบรรดาผู้ศรัทธากันแน่

76. และอัลลอฮ์จะทรงเพิ่มแนวทางที่ถูกต้องให้แก่ผู้ที่อยู่ในแนวทางนั้น¹ และการทำงานที่ดีที่ยั่งยืนนั้นดียิ่ง ณ ที่พระเจ้าของเจ้า ในการตอบแทนรางวัล² และดียิ่งในการกลับ (ไปสู่พระองค์)

وَيَزِيدُ اللَّهُ الَّذِينَ اهْتَدَوْا هُدًى وَالْبَاقِيَتُ
الصَّالِحَاتُ خَيْرٌ عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ مَّرَدًّا ﴿٧٦﴾

77. เจ้าเห็นหรือไม่ว่า ผู้ที่ปฏิเสธโองการทั้งหลายของเรา แล้วเขากล่าวอ้างว่า ฉันจะได้รับทรัพย์สินสมบัติและลูกหลานนั้น³

أَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُبْتِئُ
مَالًا وَوَلَدًا ﴿٧٧﴾

78. เขาสว่างรู้ในสิ่งเร้นลับหรือว่าเขาได้รับคำมั่นสัญญา จากพระเจ้าทรงกรุณาปราณี

أَطَّلَعَ الْغَيْبَ أَمْ آخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٧٨﴾

79. เปล่าเลย เราจะบันทึกสิ่งที่เขากล่าวและเราจะเพิ่มการลงโทษแก่เขาอีกระยะหนึ่ง⁴

كَلَّا سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَمُدُّ
لَهُ مِنَ الْعَذَابِ مَدًّا ﴿٧٩﴾

80. และเราจะรับช่วงจากเขาสิ่งที่เขากล่าวไว้⁵ และเขาจะมามาหาเราอย่างโดดเดี่ยว

وَنُرِيهِ مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ﴿٨٠﴾

¹ คือให้บรรดามุอฺมิน ได้อยู่ในแนวทางที่ถูกต้องมากยิ่งขึ้น และได้รับการอิมานเพิ่มขึ้น

² ส่วนการงานที่ดีนั้นก็อยู่คู่กับเจ้าของของมัน เพื่อเป็นเสบียงในโลกอาคิเราะฮฺ แน่นอนมันจะดียิ่ง ณ ที่อัลลอฮ์ กว่าสิ่งที่ชาวโลกนำมาทอดอ้าง

³ สาเหตุแห่งการประทานโองการนี้ก็คือ มีรายงานจากค็อบบ๊าบ อิบนิลฮัรริดี กล่าวว่า ฉันเป็นช่างเหล็ก อัลอาศออิบน์ วาอิลเป็นหนี้ฉัน ฉันได้มาหาเขาเพื่อทวงหนี้ อัลอาศอกล่าวว่า ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ฉันจะไม่จ่ายหนี้ให้ท่านจนกว่าท่านจะถูฟุรต่อมุฮัมมัด จนกว่าท่านจะตายไปแล้วเกิดขึ้นมาใหม่ (คือท่านจะตายเดี๋ยวนี้ และเกิดใหม่ต่อหน้าฉัน ซึ่งมันเป็นไปไม่ได้) เขากล่าวว่า เมื่อฉันตายไปแล้วเกิดใหม่แล้วท่านมาหาฉัน ท่านจะเห็นฉันมีผู้สนับสนุนและทรัพย์สินสมบัติ แล้วฉันจะใช้หนี้แก่ท่าน อัลลอฮ์ ตะอาลา จึงประทานอายะฮ์นี้ลงมา

⁴ เราจะเพิ่มการลงโทษแก่เขาและผ่อนผันเวลาให้ และจะเพิ่มกำหนดเวลาลงโทษแทนการให้ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน ตามคำกล่าวอ้างของเขา

⁵ คือจะรับช่วงสิ่งที่เขาทิ้งเอาไว้ เช่น ทรัพย์สินสมบัติและลูกหลาน แล้วในวันกียามะฮฺเขาจะมาหาเราอย่างโดดเดี่ยว

81. และพวกเขาได้ยึดเอารูปปั้นต่าง ๆ เป็นพระเจ้าอื่นจากอัลลอฮ์ เพื่อที่จะเป็นพลังอำนาจแก่พวกเขา

وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزًّا ﴿٨١﴾

82. เปล่าเลย รูปปั้นเหล่านั้นจะปฏิเสธการเคารพบูชาของพวกเขา และพวกมันจะเป็นปฏิปักษ์ต่อพวกเขา

كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ عَلَيْهِمْ ضِدًّا ﴿٨٢﴾

83. เจ้ามิเห็นดอกหรือว่า แท้จริงเราได้ปล่อยให้ชัยฏอนมีอำนาจเหนือพวกที่ปฏิเสธศรัทธา เพื่อมันจะได้อยู่แก่พวกเขาอย่างจริงจัง¹

الَّذِينَ آمَنَّا أَرْسَلْنَا الشَّيْطَانَ عَلَى الْكَافِرِينَ لِيُؤْذِنَهُمْ أَعْيُنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٣﴾

84. ดังนั้น เจ้าอย่าได้เร่งร้อนต่อพวกเขา² แท้จริงเราได้นับวันที่เหลือสำหรับพวกเขาไว้แล้ว ด้วยการนับที่แน่นอน

فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ إِنَّمَا نَعُدُّ لَهُمْ عَدًّا ﴿٨٤﴾

85. วันที่เราจะรวมบรรดาผู้ยำเกรง ให้มาชุมนุมต่อหน้าพระผู้ทรงกรุณาปรานีเป็นกลุ่ม ๆ³

يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمَنِ وَفَدًّا ﴿٨٥﴾

86. และเราจะไล่ต้อนบรรดาผู้มีความผิดไปยังนรก อย่างสัตว์ที่กระหายน้ำเป็นฝูง ๆ⁴

وَنَسُوقُ الْمُجْرِمِينَ إِلَى جَهَنَّمَ وَرِدًّا ﴿٨٦﴾

87. พวกเขาไม่มีอำนาจในการชะฟาอะฮ์⁵ นอกจากผู้ที่ได้ทำสัญญาไว้กับพระผู้ทรงกรุณาปรานี⁶

لَا يَمْلِكُونَ الشَّفَاعَةَ إِلَّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمَنِ عَهْدًا ﴿٨٧﴾

¹ เพื่อมันจะได้หลอกลวงให้เขาทำความชั่ว ด้วยวิธีการต่าง ๆ อย่างแยบยล

² อย่ารีบร้อนในการขอให้ทำลายหรือลงโทษพวกเขา เพราะเวลาที่เหลืออยู่นั้นมันน้อยจริง ๆ

³ คือมาชุมนุมอย่างมีเกียรติ เหมือนคณะทูตที่จะเข้าเฝ้ากษัตริย์

⁴ เสมือนกับการไล่ต้อนฝูงสัตว์กระหายน้ำไปยังบ่อน้ำ

⁵ คือจะไม่เป็นผู้ช่วยเหลือและได้รับการช่วยเหลือ

⁶ คือผู้มีอิमानและประกอบภารงานที่ดี อิบน์อบาสกล่าวว่า สัญญา นั่นก็คือ การกล่าวปฏิญาณตนว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใดนอกจากอัลลอฮ์

88. และพวกเขา กล่าวว่า¹ พระผู้ทรงกรุณา
ปราณี ทรงตั้งพระบุตรขึ้นเพื่อพระองค์

وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا ﴿٨٨﴾

89. แน่นอนที่สุด พวกเขาได้นำมาซึ่งสิ่ง
ร้ายแรงยิ่งใหญ่อะไร²

لَقَدْ جِئْتُمْ شَيْئًا إِذَا ﴿٨٩﴾

90. ชั้นฟ้าทั้งหลายแทบจะพังทลายลงมา
และแผ่นดินก็แทบจะถล่มสลายไป และขุนเขา
ทั้งหลายก็แทบจะยุบทลายลงมาเป็นเสียง ๆ³

تَكَادُ السَّمَوَاتُ يَنْفَطَرْنَ مِنْهُ
وَتَشَقُّ الْأَرْضُ وَتَخِرُّ الْجِبَالُ هَدًا ﴿٩٠﴾

91. ที่พวกเขาอ้างพระบุตรแก่พระผู้ทรงกรุณา
ปราณี

أَنْ دَعَا لِلرَّحْمَنِ وَلَدًا ﴿٩١﴾

92. และไม่เป็นการบังควรแก่พระผู้ทรงกรุณา
ปราณี ที่พระองค์จะทรงตั้งพระบุตรขึ้น

وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمَنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ﴿٩٢﴾

93. ไม่มีผู้ใดในชั้นฟ้าทั้งหลายและแผ่นดิน
เว้นแต่เขาจะมายังพระผู้ทรงกรุณาปราณีใน
ฐานะบ่าวคนหนึ่ง⁴

إِنْ كُلُّ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا آتِي
الرَّحْمَنِ عَبْدًا ﴿٩٣﴾

94. แน่นอนที่สุด พระองค์ทรงรอบรู้ถึงพวกเขา
และทรงนับพวกเขาอย่างถี่ถ้วนไว้แล้ว⁵

لَقَدْ أَحْصَاهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدًّا ﴿٩٤﴾

95. และทุกคนในพวกเขาจะมายังพระองค์ใน
วันที่ยามะฮ์อย่างโดดเดี่ยว

وَكُلُّهُمْ آتِيهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فَرْدًا ﴿٩٥﴾

¹ คือพวกเขาขู่และคะนอง

² มันเป็นคำพูดที่น่าเกลียดและเป็นบาปใหญ่

³ จากคำพูดดังกล่าวนั้น แม้กระทั่งจักรวาลก็ไม่สามารถจะรับฟังได้

⁴ คือจะเข้าหาพระองค์ในฐานะบ่าวที่ต่ำต้อย เชื้อฟังทุกสิ่งทุกอย่าง

⁵ พระองค์ทรงรู้อำนาจของพระองค์ ไม่มีสิ่งใดในกิจการของพวกเขาจะซ่อนเร้นจากพระองค์ได้

96. แท้จริง บรรดาผู้ศรัทธาและประกอบคุณงามความดีทั้งหลายนั้น พระผู้ทรงกรุณาปรานี จะทรงโปรดปรานความรักใคร่แก่พวกเขา¹

إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا ﴿١٦﴾

97. แท้จริง เราได้ทำให้อัลกุรอานเป็นภาษาที่ง่ายแก่เจ้า² เพื่อว่าเจ้าจะได้นำมามั่นไปแจ้งเป็นข่าวดีแก่บรรดาผู้ยำเกรง และเจ้าจะได้นำมามั่นไปตักเตือนหมู่ชนที่ดีอรัน

فَأَنشَأْنَا لَكَ بِلسَانِكَ الْكِتَابَ سَرِيحًا
لِّتُبَيِّنَ لَهُمُ الْآيَاتِ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَدُنَّا
الْمُتَّقِينَ ﴿١٧﴾

98. และก็น้อยแล้วจากประชาชาติในอดีตเราได้ทำลายพวกเขา เจ้าได้เห็นผู้ใดในหมู่พวกเขาหรือได้ยินเสียงกระซิบของพวกเขาบ้างไหม³

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ يُحِشُّ
مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ﴿١٨﴾

¹ คือจะให้ความรักขึ้นในจิตใจของปวงบ่าวที่ดีของพระองค์ อีร้อเบียะออกกล่าวว่า พระองค์จะรักพวกเขา และให้พวกเขาเป็นที่รักใคร่ในหมู่มวลมนุษย์

² คือภาษาอาหรับ และทำให้มันง่ายแก่ผู้ที่ใคร่ครวญตริกตรง

³ ความหมายก็คือ ประชาชาติในอดีตก่อนหน้าพวกเขาได้สูญสิ้นไปแล้ว ถูกทำลายไปแล้ว ตึกรามบ้านช่องก็ถูกทำลายจนหมดสิ้นไปแล้ว เพราะพวกเขาปฏิเสธบรรดารอซูล ท่านเห็นใครบ้างในหมู่พวกเขาที่เหลืออยู่ เช่นเดียวกับที่เราได้ทำลายพวกเขาเหล่านั้น เราก็จะทำลายพวกเขาเหล่านี้